

U příležitosti českého vydání Rozmetání systému autor svolil stručně zodpovědět několik otázek Délského potápěče:

Sledujete ještě současné politické dění ve světě? A pokud ano, máte co říct k situaci na Ukrajině, v Sýrii, k Islámskému státu?

Můj dojem je, že jediný slušný evropský politik je Putin. Všechno, co je projekcí ‚politiky‘ USA není moje gusto.

Existují ještě v Itálii, nebo vůbec v Evropě organizace či iniciativy, které stojí za pozornost? Jaký je třeba váš názor na Casa Pound nebo Les Identitaires? Vidíte v nich nějakou naději?

Použil jste neblahé slovo: naděje (ta zanechaná v Pandořině skříňce?). Já znám slovo vůle, ne slovo naděje. Vůle má různé gradace a tím lidi ohýbá a spojuje se s nimi. Pokud v lidech je, výsledky se dostaví.

Už koncem 80. let jste varoval před nebezpečím alogenní imigrace. Dnes je situace horší. Věříte, že se něco změní? Jsou Italové stále „vlašští a neteční“ (viz *Monology*, str. 29) anebo se už zlobí? (Žijete na jihu Itálie: jsou v kraji, kde bydlíte problémy s imigrací?)

Ale já žiju Nikde [a Nusquam] a tam alogenní nejsou... Nemohli by vystoupat až k Nikde ani se vyšplhat na osu světa [axis mundi].

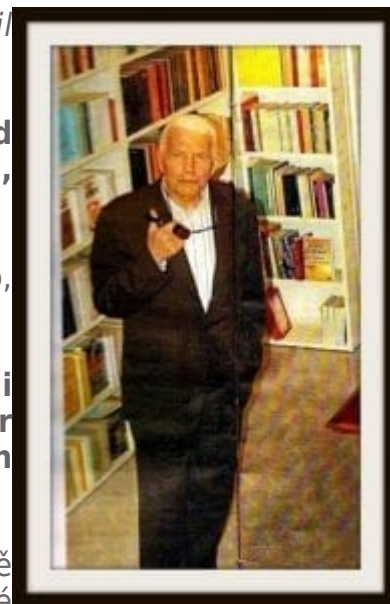
Dejme tomu, že se některé národní státy (Francie, Švédsko) v záplavě alogenních migrantů rozpustí. Myslíte, že to může umožnit vznik jiných, nových států, včetně třeba „pravého Státu“, který načrtáváte v *Rozmetání*?

Moje individuální myšlení není vůbec důležité. Přejme si rozložení národních států: už to by byla velká věc. Pak uvidíme.

Nakladatelství ar dnes patrně funguje jako *republique des lettres*. Skupina ar měla ale znaky „organické komunity“, nebo ne?

O Skupině ar řeknu pouze, že ano, měla ‚znaky‘. Jaké to byly, je záležitost týkající se jen jejich členů...*

Setkal jste se osobně s Evolou? Jaký jste měl dojem? Co jste si o něm myslel?

Být „poslední“ znamená také být věrný, reprezentovat ideu, jít proti času.

Složil jsem mu poklonu. Možná ne na úrovni, jakou si Mistr zasloužil.

Texty Nakladatelství ar porůznu odkazují na spartánský způsob života. Jak byste ho vymezil, když žijeme v konzumní společnosti?

Právě pokračováním vymezování ‚lakonického‘ pojmu: spartánský.

Známe vaše hodnocení Číny rudých gard, Chomejního Íránu nebo Kaddáfího Libye. Hodnotil jste někdy i Pol Potovu Kambodžu nebo Severní Koreu?

Ano, ano. Pol Pot, velký třídič. Ačkoli někdy trochu excesivní.

Vzkážete něco svým čtenářům v České republice? Bylo by nám velkou ctí...

Jsem polichocen, že mám čtenáře a čtenářky v České republice. Opravdu. Jejich laskavou četbu opětuji laskavými myšlenkami a svým pozdravem bych rád připomněl, že jakožto autor nemám subjektivní zásluhy a že oni, čeští čtenáři, v podstatě pokračují ve čtení, jak tvrdil veliký Nietzsche, „knih, které už četli“.

* *Jak nás upozornila redakce Edizioni di Ar, „mít znaky“ (avere gli attributi) může v italštině rovněž znamenat „mít koule“ (avere le palle) čili „mít kuráž“ (avere coraggio), přičemž i slovo „členů“ (membri) je pak v této souvislosti dvojsmyslné a může znamenat mužské pohlavní orgány – jako symbol síly. K předchozí odpovědi: některé skrze Ar „pozdvížené duše“ působí dnes v separatistické Benátské Lize (Liga Veneta), součásti Ligy Severu (Lega Nord).*

** *Narážka na Nietzscheho tvrzení z Ecce Homo o předrozumění: „Koneckonců, nikdo nemůže z věcí, včetně knih, získat více, než již ví. K čemu nemáme přístup z prožitku, pro to nemáme uši.“ Viz „Proč píšu tak dobré knihy 1“. Srv. také s varováním Mistra Eckharta, jimž Alfred Rosenberg předeslal Der Mythos des 20. Jahrhunderts: „Tato řeč je vyslovena pouze pro ty, kteří ji již považují za součást svého života anebo ji alespoň již vlastní coby vášnivou touhu svého srdce.“*